

МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ DIPLOMA SUPPLEMENT У ВНЗ УКРАЇНИ

Анотація

В статті обґрунтовано необхідність та переваги використання такого інструменту як Diploma Supplement. Проаналізовано стан та проблеми видачі додатків до диплому європейського зразка серед українських ВНЗ. Представлено апробовану протягом 5 років методику підготовки таких додатків до диплому в університетах України згідно із затвердженою наказом МОНУ централізованою процедурою. Розкриті нюанси та типові помилки заповнення реєстраційних форм кваліфікацій, які виникають на практиці. Надані корисні рекомендації.

Ключові слова: ДОДАТОК ДО ДИПЛОМА, КВАЛІФІКАЦІЯ, РІВЕНЬ КВАЛІФІКАЦІЇ, РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПРОСТІР ВИЩОЇ ОСВІТИ.

Постановка проблеми та її актуальність. В сучасному міжнародному просторі вищої освіти відповідальність університетів не зводиться тільки до забезпечення якості освіти, але вимагає і забезпечення прозорості та зрозумілості ступенів та кваліфікацій, що надаються. Одним із ключових інструментів на цьому шляху є Diploma Supplement [1] – додаток до диплома, який в Україні прийнято називати «додатком до диплома європейського зразка», щоб не плутати з традиційним українським, або краще сказати, «пострадянським» додатком до диплома. Перелік вивчених дисциплін без детального опису отриманих знань, умінь та компетентностей, рівня отриманої кваліфікації, академічних та професійних прав не може вважатися повноцінним додатком до диплому. Глобалізація ринку праці спонукала ЮНЕСКО розробити єдину структуру додатка до диплому ще у 80-х роках XX сторіччя, процес євроінтеграції та зростаюча академічна мобільність на початку XXI сторіччя призвели до затвердження та рекомендації моделі Diploma Supplement Європейською комісією, Радою Європи та ЮНЕСКО/СЕПЕС.

Diploma Supplement (DS) містить розширену інформацію про отриману кваліфікацію та навчальні досягнення випускника, необхідну для забезпечення міжнародної зрозумілості та визнання отриманого випускником диплома про вищу освіту. Він надає можливість об'єктивної оцінки кваліфікації (ступеня) освіти, здобутої випускником вищого навчального закладу. Структура додатку до диплома має вісім розділів [2]:

- інформація про особу, якій видано диплом;
- інформація про кваліфікацію;
- інформація про рівень кваліфікації;
- інформація про зміст та результати навчання;
- інформація про академічні та професійні права;
- додаткова інформація;
- підпис та печатка;
- інформація про національну систему вищої освіти.

Кожний розділ поділяється на стандартизовані пункти, наводити повний перелік яких в цій статті не має сенсу.

Переваги використання Diploma Supplement як для випускників, так і для університетів очевидні та не підлягають сумніву. Студенти отримують кваліфікацію, що є зрозумілою і доступною для порівняння будь-де за кордоном. Цей інструмент забезпечує їм

детальний та об'єктивний опис їх досягнень та компетентностей і відкриває нові перспективи для отримання роботи або продовження навчання закордоном.

Для вищих навчальних закладів використання Diploma Supplement значно полегшує міжнародне визнання дипломів та кваліфікацій, значно підвищує «видимість» університету в міжнародному освітянському просторі, скорочує час, що раніше витрачався на відповіді на багато запитів щодо змісту та контексту навчання.

Чому ж тоді багато вищих навчальних закладів України так і не видають випускникам додатки до диплому європейського зразка? Нагадаємо, що офіційно в Україні запроваджено додаток до диплома європейського зразка наказом МОН України № 365 від 29.04.2010. Буквально декілька вищів, серед яких одним із перших був Харківський національний університет радіоелектроніки, почали виконувати цей наказ і видавати випускникам такий додаток до диплому за бажанням. Більшість же сприйняла цей наказ як «великий тягар» і відтерміновувала його виконання як могла, в тому числі приховувала цю новину від своїх студентів. Активні студенти, що дізналися про офіційне запровадження в Україні додатку до диплома європейського зразка з новин, почали вимагати виконання цього наказу від своїх ВНЗ. В тому числі і завдяки цим скаргам, поступово коло ВНЗ, які запровадили видачу DS, почало розширюватись. Але все ж таки, коли через кілька років постановою Кабінету міністрів всі ВНЗ зобов'язали видавати Diploma Supplement всім без винятку випускникам з 1 січня 2014 р., а старі додатки до диплому відмінили, це викликало шквал невдоволення у представників багатьох університетів України, серед яких є і дуже знамениті. То ж робимо висновки. Про яку відповідальність цих ВНЗ можна говорити? Про яку інтеграцію системи вищої освіти України до Європейського освітнього простору? І це на фоні того, що всі як один на словах дуже активно підтримують Болонський процес, євроінтеграцію, звітують про активну роботу за цим напрямом.

Хочеться нагадати, що за європейськими рекомендаціями Diploma Supplement видається *автоматично всім без винятку* випускникам. Більш того, критерії присвоєння університету «знаку DS» («DS Label» – відзнака за досконале впровадження Diploma Supplement) – вимагають безкоштовної видачі цього документу. Але не слід забувати, що в багатьох університетах Європи студенти сплачують за навчання невеличкі кошти, тому питання фінансування підготовки та друку DS не стоїть взагалі, на відміну від України. Це питання потребує окремого обговорення і виходить за рамки цієї статті. До того ж, університети України не можуть поки що претендувати на отримання «знаку DS», тому що в переліку дозволених країн є тільки країни Євросоюзу, Ісландія, Ліхтенштейн, Норвегія, Швейцарія, Хорватія та Туреччина. Хотілося, щоб Україну також якнайшвидше прийняли до цього товариства. А поки що непогано було б дотримуватись хоча б загальних європейських рекомендацій щодо автоматичної видачі Diploma Supplement всім випускникам.

Як ні парадоксально, ситуацію з проблемною масовою видачею додатків до диплому європейського зразка врятував Євромайдан і зміна керівництва країни. В квітні 2014 р. урядом було прийнято рішення залишити поки що додатки до диплому старого зразка для всіх без винятку випускників, а Diploma Supplement видавати, як і раніше, тільки бажаним. На фоні підписання Угоди про асоціацію з ЄС це виглядає дивно, але як мінімум дві причини цьому рішенню можна знайти. По-перше, було заявлено про «відновлення права студентів у добровільному порядку отримувати додаток до диплома європейського зразка» (дуже сумнівна причина на погляд автора, але не забуваємо про те, що наразі студенти сплачують за його видачу), а по-друге, надто багато корупційних схем пов'язують із держпідприємством, яке здійснює виготовлення і друк DS. Виготовлення Diploma Supplement взагалі було призупинено на декілька місяців, мабуть через перевірки. Не хотілося б навіть торкатися цієї брудної теми, нехай цим займаються виключно компетентні органи, а не освітянське суспільство, тому просто побажаємо всім нам жити в країні, де б ніхто і ніколи не «наживався» на видачі додатків до дипломів європейського зразка. І дуже гарно, що все ж таки нещодавно відновили виготовлення DS хоча б за старою схемою, тому

що це нонсенс – в рік підписання Угоди про асоціацію з ЄС залишити випускників без додатків до диплому європейського зразка.

Слід зазначити, що серед керівників університетів і експертів, які з негативом сприйняли наказ МОН № 365 щодо запровадження в Україні додатка до диплома європейського зразку були й ті, хто не підтримував саме встановлену схему виготовлення DS (хто через підозри про її корумпованість, хто просто через централізацію цього процесу). Деякі поважні експерти посилались на те, що взагалі не повинно існувати єдиного централізованого виготовлення Diploma Supplement, а їх повинні видавати самі університети, як це здійснюється в Європі. Але пам'ятаємо, що в Європі і дипломи видає кожен університет свої, а в нас тільки зараз із прийняттям нового закону про вищу освіту з'являється шанс почати надавати автономію вишам. Слід враховувати також те, скільки зусиль та грошей випускникам економить отримання такого єдиного офіційного документу у порівнянні із постановкою апостіля або іншими супутніми процедурами щодо документів, виданих на рівні ВНЗ. Тому це дуже спірне питання, який підхід краще на даний час – централізований або автономний. В будь-якому разі, якщо університет не видає Diploma Supplement за діючою державною процедурою, але видає свої власні Diploma Supplement на університетських бланках, дотримуючись моделі Європейською комісії, Ради Європи та ЮНЕСКО/СЕПЕС, такий університет може вважатися відповідальним. Нажаль, такі випадки дуже виняткові.

Всі інші не мають ніякого виправдання, якщо досі не забезпечили своїм випускникам прозорість отриманої освіти та не дають можливість об'єктивної оцінки здобутої кваліфікації в будь-якій іншій країні. Причинами є і небажання брати на себе додатковий обсяг роботи, і просто острах складної на перший погляд діючої процедури.

Мета статті. Поділитися досвідом підготовки Diploma Supplement в університеті на академічному та методичному рівні. Технічна сторона процедури (реєстрація вузла системи, отримання ключів електронно-цифрового підпису, завантаження реєстраційних форм кваліфікацій на спеціалізований сайт Державного реєстру навчальних закладів, інструкція користувача та ін.) розглядатися не буде, тому що повністю прописана крок за кроком на веб-сторінці інформаційно-виробничої системи «Освіта» [3], в якій наразі здійснюється підготовка додатків до диплому європейського зразка.

Виклад основного матеріалу. Розглянемо апробовану протягом 5 років методику підготовки додатків до диплому в університетах України згідно із затвердженою наказом МОНУ централізованою процедурою. Логічно, що технічною стороною роботи із підготовки Diploma Supplement займається підрозділ ВНЗ, який працює з ЄДЕБО (Єдиної державною електронною базою з питань освіти). Відповідальні співробітники підрозділу реєструють вузол ІВС «Освіта», отримують ключі електронно-цифрового підпису, працюють в програмі збору даних «Education», формують замовлення на виготовлення додатків, заключають договір. Основний же контент додатку до диплому наповнюють академічні особи, призначені відповідальними на різних рівнях.

За структурою Diploma Supplement поділяється на 8 розділів, але за об'єктом, що описується, контент додатку до диплома європейського зразка можна умовно розділити на три частини: інформація про особу, якій видано диплом; інформація про ВНЗ; інформація про кваліфікацію. В кожній частині йде власна нумерація пунктів, але обов'язково вказується номер пункту в фінальному DS, до якого відноситься ця інформація. Після вводу всіх трьох видів інформації в системі здійснюється її інтеграція, автоматично додається останній розділ – Діаграма рівнів кваліфікацій в Україні (структура вищої освіти) – та формується власне додаток до диплома у звичному вигляді, який можна переглянути та перевірити на предмет помилок перед включенням до пакету на друк (рис.1).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО КВАЛІФІКАЦІЮ

1. Робоча версія назви кваліфікації

Бакалавр біології – денна форма 2010 рік

2. Назва кваліфікації до друку [2.1]

Бакалавр біології

3. Назва кваліфікації до друку (англ.)

Bachelor of Biology

4. Звання (якщо надається) [2.1]

Технік-лаборант

5. Звання (англ.) (якщо надається) [2.1]

Laboratory assistant

6. Основний напрям(и) підготовки за

Природничі науки: Біологія (Біохімія)

+ внесення даних
конкретного
студента =

1.1 Прізвище/
Family name(s);

1.2 Ім'я та по батькові/
Given name(s);

1.3 Дата народження (число/місяць/
Date of birth (day/month/year);

1.4 Ідентифікаційний номер чи код
Student identification number or code

DIPLOMA SUPPLEMENT

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»
National Technical University of Ukraine "Kyiv Polytechnic Institute"

Україна, 03056, м. Київ, проспект Перемоги, 37
07, Peremogyi prospekt, Kyiv, 03056, Ukraine
http://www.ntu-kpi.kiev.ua
post@ntu-kpi.kiev.ua

Хіміко-технологічний факультет
Faculty of Chemical Engineering

1. Інформація про особу, якій видано диплом
INFORMATION IDENTIFYING THE HOLDER OF THE QUALIFICATION

1.1 Прізвище (англ.)
Surname (English)
1.2 Ім'я та по батькові (англ.)
Given name and patronymic (English)
1.3 Дата народження (число/місяць/рік)
Date of birth (day/month/year)

2. Інформація про кваліфікацію
INFORMATION IDENTIFYING THE QUALIFICATION

2.1 Назва кваліфікації та її опис (назва кваліфікації)
Degree of Bachelor of Biology
2.2 Назва спеціальності (назва спеціальності)
Life sciences: Biology, microbiology, biotechnology
2.3 Назва спеціальності (назва спеціальності)
Life sciences: Biology, microbiology, biotechnology
2.4 Назва спеціальності (назва спеціальності)
Life sciences: Biology, microbiology, biotechnology

3. Інформація про рівень кваліфікації
INFORMATION ON THE LEVEL OF THE QUALIFICATION

3.1 Рівень кваліфікації
Level of qualification
3.2 Назва кваліфікації (назва кваліфікації)
Degree of Bachelor of Biology
3.3 Назва спеціальності (назва спеціальності)
Life sciences: Biology, microbiology, biotechnology
3.4 Назва спеціальності (назва спеціальності)
Life sciences: Biology, microbiology, biotechnology

Рисунок 1 – Різні джерела інформації для формування DS

Інформація про ВНЗ вводиться один раз після реєстрації вузла IBC «Освіта». Особиста інформація про кожного студента може вноситься або тільки підрозділом, який працює з ЄДЕБО, або її внесення може бути розподілено також і на деканати при великій кількості студентів, звідси, для цього замовляються додаткові клієнтські додатки системи та ключі електронно-цифрового підпису.

Інформація про кожну кваліфікацію вводиться окремо в «Реєстраційну форму кваліфікації», для якої створено спеціальний шаблон в редакторі Microsoft Word. Шаблон захищений паролем і має редаговані та нередатовані поля. Реєстраційна форма може бути заповнена на будь-якому комп'ютері, а потім її потрібно завантажити на спеціалізований сайт Державного реєстру навчальних закладів для того, щоб зробити видимою у системі. Це робить відповідальний з підрозділу, який працює з ЄДЕБО. Таким чином, для внесення інформації про кваліфікації не потрібен досвід роботи з програмою, не потрібні ключі доступу – технічно це найлегший етап роботи. Але водночас, він найважливіший з точки зору правильного заповнення Diploma Supplement. Міністерством розроблені рекомендації щодо заповнення Додатка до диплома про вищу освіту у вищих навчальних закладах України, які містять роз'яснення щодо заповнення пунктів форми. Також для використання запропоновано приклад заповненої кваліфікаційної форми. Але на практиці виникає багато дрібних нюансів та невідповідностей. Далі наведено перевірену на практиці методику заповнення реєстраційних форм кваліфікацій з акцентами на нюансах та типових помилках.

Призначення відповідальних осіб за заповнення та перевірку реєстраційних форм кваліфікацій. Пропонуються наступні відповідальні особи для кожного рівню компетентності та рекомендації щодо їх призначення:

- 1) відповідальні на випускаючих кафедрах (бажано викладачі, що є спеціалістами із розробки освітньо-професійної програми та освітньо-кваліфікаційної характеристики);
- 2) відповідальні на факультетах (заступники декана, що виконують обов'язки координаторів ЄКТС на факультеті);
- 3) головний координатор підготовки DS в університеті (бажано, щоб це був координатор ЄКТС університету);
- 4) рецензент(и) англійської мови (викладач(и) англійської мови з базовим знанням англійських професійних термінів).

Реєстраційну форму готує відповідальний на випускаючій кафедрі із обов'язковим залученням провідних лекторів до англomовного перекладу термінів. Краще казати навіть не про «переклад» термінів англійською мовою, а про пошук та використання найбільш вживаних в міжнародному освітньому середовищі відповідних англomовних термінів. Ні в якому разі не можна залишати переклад професійних термінів викладачу кафедри іноземної мови, навіть знайомому із базовими професійними термінами. Випускаюча кафедра відповідає за контент всієї форми – опис кваліфікації, програми навчання, знань, вмінь та набутих компетентностей; єдине, де вона делегує відповідальність на рівень факультету, це суми кредитів, а також детальна таблиця з дисциплінами.

Відповідальний на факультеті заступник декана ретельно перевіряє, при необхідності корегує та затверджує свій «зріз» відповідальності, визначений вище (детальну таблицю з дисциплінами, суми кредитів).

Головний координатор підготовки DS в університеті не тільки консультує всіх учасників процесу, керує всією підготовкою реєстраційних форм, а ще й бажано перевіряє форми всього університету за змістом.

Нарешті, після затвердження україномовного змісту форми, рецензент англійської мови удосконалює англomовний переклад на предмет побудови речень, використання сполучників (але не корегує професійні терміни, принаймні без консультацій з профілюючою кафедрою).

Такий алгоритм роботи із декількома рівнями перевірок добре зарекомендував себе на практиці. Можна відзначити типові помилки при заповненні реєстраційних форм кваліфікацій:

1) суми кредитів не сходяться. Загальна сума кредитів в п.п.10-11 реєстраційної форми повинна дорівнювати сумі кредитів за всіма видами навчання в п.п.14-15, а також сумі кредитів в таблиці *для одного студента*. В більшості випадків група (поток) студентів, що навчаються для здобуття однієї кваліфікації, вивчають альтернативні дисципліни за вибором. Всі альтернативні дисципліни вказуються в таблиці (тому безпосередня сума кредитів за всіма дисциплінами буде більшою ніж загальна сума кредитів за програмою в п.п.10-11), але при введенні особових даних на кожного студента сума кредитів в його укороченій таблиці повинна зійтись;

2) знання, вміння, компетентності другого рівня вищої освіти містять знання, вміння та компетентності рівня бакалавра;

3) при суттєвій корекції навчального плану результати навчання залишають незмінними;

4) недостатній для наскрізного розуміння обсяг результатів навчання;

5) неузгодженість англomовних професійних термінів в рамках всього університету.

Також можна відзначити деякі неточності у рекомендаціях із заповнення реєстраційних форм, що можуть призвести до двоякого розуміння пунктів форми. Наприклад, в рекомендаціях зазначається, що «назва кваліфікації формується з назви освітньо-кваліфікаційного рівня та напряму підготовки (для бакалаврів), або назви освітньо-кваліфікаційного рівня та спеціальності (для інших освітньо-кваліфікаційних рівнів)». В той же час лист МОН 1/9-550 від 30.08.2006 прямо забороняє таке формулювання назв кваліфікацій: «У назвах кваліфікацій, що зазначаються у документах про освіту, не допускається використання слів-назв освітньо-кваліфікаційних рівнів молодий спеціаліст, бакалавр, тощо. Назва кваліфікації визначається через професійну назву роботи із переліку Державного класифікатору України: класифікатору професій». Аналіз цієї невідповідності виявив серйозну проблему серед ВНЗ України: частина університетів виконує вимоги вищезазначеного листа, а частина – ігнорує. Тому за одним і тим же напрямом підготовки або спеціальністю різні університети присвоюють різні кваліфікації (використовують принципово різний підхід до формулювання назв кваліфікацій), якщо освітній стандарт за цим напрямом або спеціальністю ще не затверджений. Ця проблема неодноразово піднімалася, але вирішення так і не має. Логічно було б мати перелік кваліфікацій, якщо ми

маємо перелік напрямів підготовки та спеціальностей, або хоча б уніфікувати підхід до формулювання назв кваліфікацій.

Слід також звернути увагу на ще один важливий нюанс. В рекомендаціях сказано, що реєстраційна форма створюється для кожної кваліфікації. Насправді реєстраційна форма повинна бути зроблена для кожного «варіанту» кваліфікації, особливо, якщо загальна сума кредитів відрізняється. Наприклад, в групі випускників є студент, який перевівся з іншого ВНЗ – для нього треба створювати окрему форму (на основі стандартної форми для цієї кваліфікації), інший студент навчався один семестр в закордонному ВНЗ за програмою мобільності – для нього теж треба створювати окрему форму. Якщо кафедра пропонує додаткові факультативні дисципліни для бажаючих понад стандартних 60 кредитів на рік, то для таких студентів теж треба створювати окрему форму. Інший приклад, якщо дві випускаючі кафедри здійснюють підготовку за одним напрямом, студенти навчаються в одному потоці перші два роки, а потім розподіляються між випускаючими кафедрами, цикли вибору ВНЗ і вільного вибору студента у них зовсім різні, то звичайно, слід створювати окрему форму кваліфікації для кожної кафедри, навіть, якщо загальна сума кредитів однакова. Окрім частини дисциплін в даному випадку в них мають бути відмінності також і в деяких спеціальних компетентностях, хоча базові компетентності для цієї кваліфікації будуть співпадати.

В той же час, дисципліни вибору студента, що є альтернативами в звичайному навчальному плані, не потребують створення окремих форм – всі альтернативи розміщуються в таблиці, а під час заповнення даних на кожного окремого випускника відповідальна особа виділяє ті альтернативні дисципліни, які вивчав цей конкретний випускник. Бажано було б тільки для зручності відокремлювати в формі і системі альтернативні дисципліни від нормативних, наразі такий функціонал відсутній. В реєстраційній формі є і інші обмеження, зокрема на обсяг текстових частин, неможливість в формі вказувати, що дисципліна вивчалась протягом кількох років (доводиться вносити це вручну) та ін., але загалом система доказала свою ефективність для поставленої задачі, і починаючи одразу з випуску 2010 року всі бажаючі випускники Харківського національного університету радіоелектроніки отримали свої Diploma Supplement.

Остання важлива рекомендація для університетів – кожного року створювати і інтегрувати в систему повний пакет реєстраційних форм кваліфікацій для всіх випускників, незалежно від бажаючих. Випускник має право звернутись до ВНЗ і через 5, і через 10 років і замовити Diploma Supplement. Якщо відповідна форма кваліфікації є в системі – це не створює жодних проблем. А ось створювати форму кваліфікацій для давнього випуску дійсно буде важко.

Висновки. Запропонована методика підготовки додатків до диплому європейського зразка може бути використана будь-яким ВНЗ в Україні, щоб швидко зрушити дуже важливий процес, який деяким університетам досі вважається невід’ємним.

Diploma Supplement – це розповсюджений в освітянському просторі інструмент, що надає достатньо об’єктивну інформацію для поліпшення міжнародної «прозорості» і справедливого академічного та професійного визнання кваліфікацій (дипломів, ступенів, сертифікатів тощо). Додаток до диплома, модель якого рекомендована Європейською комісією, Радою Європи та ЮНЕСКО/СЕПЕС, містить опис характеру, рівня, контексту, змісту і статусу навчання, яке було виконано та успішно завершено випускником вищого навчального закладу. Запровадження Diploma Supplement в Україні наряду із запровадженням ECTS (Європейської кредитно-трансферної та накопичувальної системи) – це два найбільш суттєві кроки у напрямку до повноцінної інтеграції системи вищої освіти України до Європейського освітнього простору. Не використовувати ці інструменти для будь-якого ВНЗ означає зробити свій університет «невидимкою» на фоні інших, поступово втрачати свій рейтинг, а головне – свідомо закрити своїм випускникам простий шлях до продовження освіти за кордоном та до міжнародного ринку праці. Звичайно, серйозно

мотивовані студенти пройдуть і складний шлях, витративши на це більше часу і грошей. А от що буде з таким інертним університетом через кілька років в наш занадто динамічний час, спрогнозувати не візьметься ніхто.

Існуюча в Україні офіційна технологія централізованої видачі повноцінного додатку до диплому може критикуватись, може змінюватись, але будемо сподіватись, що українські випускники завжди будуть мати можливість при необхідності швидко і без проблем отримати Diploma Supplement і почувати себе повноцінними учасниками європейського освітнього простору, бо вони цього варті.

Перелік посилань:

1. Diploma Supplement page at the European Commission web site (http://ec.europa.eu/education/tools/diploma-supplement_en.htm).
2. Model of the Diploma Supplement (http://ec.europa.eu/education/policy/higher-education/doc/ds_en.pdf).
3. Веб-сайт Інформаційно-виробничої системи «Освіта» (<https://osvita.net>).

Vitko Oleksandra

The methodology for Diploma Supplement development in Ukrainian universities

Summary

The paper justifies the necessity and benefits of using such a tool as Diploma Supplement. The status and problems of issuing Diploma Supplement at Ukrainian universities have been analyzed. The methodology for DS development in Ukrainian universities according to the Ministry centralized procedure has been presented. It was approved during 5 years. The nuances and standard errors in filling the qualification forms in practice have been disclosed. Some useful recommendations have been provided.

Key words: DIPLOMA SUPPLEMENT, QUALIFICATION, LEVEL OF QUALIFICATION, LEARNING OUTCOMES, EUROPEAN HIGHER EDUCATION AREA.